

SBOROVÝ DOPIS

Měsíčník Sboru Křesťanské společnosti Praha / ročník 23

● ÚVODNÍK NAŠE ROLE

Vždyť chudé máte stále s sebou, a kdykoli chcete, můžete jim učinit dobře. Marek 14,7
Zbožnost čistá a neposkvrněná před Bohem a Otcem je toto: navštěvovat sirotky a vdovy v jejich soužení a zachovávat se neposkvrněným od světa. Jakub 1,27

Bůh stvořil každého člověka specificky a dal mu rozdílné dary. Přes vědomí této bohatosti a absenci uniformity v Božím lidu nesmíme zapomenout, že jako křesťané máme určité role, které se týkají všech. Uvedu několik příkladů. Každý z nás není obdarováním přimluve, a přesto se každý křesťan modlí a v rámci modlitby také přimlouvá. Každý z nás není evangelista, a přesto každý zvěstuje evangelium. Každý z nás není prorok, a přesto jsme vyzýváni Pavlem, abychom horlivě usilovali o duchovní projevy, zvláště o prorocství. (Často je problém, že o modlitbě a zvěstování evangelia vyučují přimlůvci a evangelisté, kteří nezohlední rozdíl mezi rolí a povoláním a běžný křesťan se dostává do deprese, když slyší o tříhodinových modlitbách nebo o deseti obrácených týdnech). Z výše zmíněných textů je zřejmé, že k roli křesťana patří i štědrost k potřebným.

Stejně nechává povstávat po celém světě sbory a i sbory nejsou stejné, ale mají různý záměr. Čas od času se objeví v našem sboru diskuse o tom, zda se dost věnujeme sociální práci a zda dáváme dost na chudé. Pomínu-li nyní diskusi o tom, koho považovat za chudého v našem státě, který se řadí ve světovém žebříčku bohatství na 24. místo (tedy někam na konec 10% nejbohatších zemí), je to důležitá otázka.

Osobně se domnívám, že nejsme sborem speciálně povoláním k sociální práci. Některé sbory mají sociální práce mnohem více a je to něco, co jim Bůh speciálně svěřil. Současně jsem si jistý, že k roli každého křesťanského sboru, tedy i toho našeho, sociální práce patří. (Nesmíme zapomenout, že první nemocnice, sirotčince apod. zakládala církev, resp. její členové a to, že se o sociální potřeby začal starat stát, je poměrně pozdní záležitost). Na počátku probuzení v našem sboru v osmdesátých letech minulého století pracovalo dost členek našeho sboru v pečovatelské službě na Praze 7. V jednu dobu tam věřící zaměstnanci značně převládali (připo-

mínám, že to bylo v době socialismu) a byli vysoce hodnoceni za svou obětavost. Pravda, nebyla to práce zrovna nejvýnosnější. Čas od času jim proto někdo z bohatších členů sboru (v osmdesátých letech nebyli podnikatelé – rozdíl v příjmech byly spíše stokoruny než tisícikoruny) dal nějaký finanční dar a tím se podílel na sociální službě církve. Také jsme byli vždy citliví na hmotné potřeby členů sboru a jedním z úkolů vedoucího skupinky bylo vědět, zda na skupince někdo nestrádá. Přicházeli i potřební z vnějšku sboru a my se také museli učit, že je rozdíl mezi chudým dle Bible a líným (a není to vždy rozzeznatelné na první pohled).

Po roce 1989 se otevřela jak možnost sociální práce, tak se roztáhly ekonomické nůžky. Můžeme více sociální práce dělat a také je více skutečně potřebných. Jako sboru se nám nepodařilo založit nějakou vlastní větší sociální práci a myslím, že to není ani aktuálně Boží plán. (I když bychom určitě podpořili někoho, koho by k tomu Pán povolal). Pracujeme spíše individuálně – podpora konkrétních potřebných lidí, pravidelná služba v dětských domovech, domovech s pečovatelskou službou apod. Jednotliví členové se zapojují do práce Teen Challenge a Naděje. Finančně podporujeme mnoho humanitárních a sociálních organizací v ČR, např. Betel a podporujeme i službu chudým v zahraničí, speciálně na Ukrajině, v Keni, Latinské Americe a Nepálu. Na aktivity, které nejsou přímo sborové, šlo např. v předminulém roce přes 12% sborového rozpočtu. Tyto finance jdou částečně přímo na misii a zvěstování evangelia, částečně právě na sociální práci.

Proč to zmiňuji právě začátkem roku. Proto, abychom si připomněli, co skrze nás Bůh dělá a jako jednotlivci zvážili, zda nejsme do některé z těchto služeb povoláni – ať už osobně nebo skrze finanční dar. Nezapomeňme, že jako křesťané máme povolání se modlit, zvěstovat evangelium a být štedří.

Lubomír Ondráček

● SLOUPEK

„Nový rok je tady zase, hodně štěstí přeje prase.“ To byla moje pubertácká „péefka“. Dosti skeptická a praštěná. Ale prasátko pro štěstí v beznadějném roce na ni bylo vyvedeno

hezky. Letošek očekávám s radostí a dychtivou zvědavostí: „Co dobrého mě čeká? Jaká požehnání Pán přichystal? Kolika zkouškami budu moci projít?“ Některé věci už víme dopředu a těšíme se, jiné vyhlížíme s obavami. Proto se zastavme na prahu Nového roku, ohlédněme se na všechna Jeho dobrodíní a veliké činy, a „hop“... Stejně nám nic jiného nezbývá. Jenže Ježíš řekl, že bude s námi všechny dny. Proto nám přeji, abychom opět i tímto rokem kráčeli ruku v ruce s Otcem, Spasitelem a Přítelem. Když nás On povede, můžeme se fakt těšit.

Nanda

<http://praha.kaes.cz>

Mladý Jozue při sněžové bitvě o Jericho.

Z angličtiny přeložil Tomáš Božovský
Copyright Gospel Communications International,
Inc - www.reverendfun.com

PŘEČTĚTE SI

Fascinující Ježíš	3
Stavba života	4
Na šcole s Ježíšem	6
Pomoc v Indii	7
Ze dna k Bohu	7
Zprávy z Konvokace 2010	8

Církev a Izrael ZVĚSTOVÁNÍ EVANGELIA

Starší KS Praha se rozhodli, že podpoří Petra Kácha v jeho službě, která se týká Izraele a církve. Jednak v tom, že bude nadále organizovat modlitební výpravy do Izraele, dále v přípravě Konvokace (setkání křesťanů z Evropy) v Praze a hlavně v tom, že by se více věnoval vyučování na téma: Církev a Izrael. Mělo by se jednat o práci na zhruba ¼ úvazek. Sám to vnímá tak, že je to téma, které je čím dál tím více důležité, čím více se blíží příchod Mesiáše. Podobně jako např. Derek Prince vnímá to, že ti, kteří budou stát za Izraelem, budou požehnaní a naopak. Otázkou církve je, co znamená stát za Izraelem, jak se to pozná a jak se to projevuje prakticky. Jeho služba nebude placena naším sborem, ale z dobrovolných příspěvků. Pokud byste chtěli jeho službu podpořit, je možné poslat příspěvek na sborový účet KS Praha: 179877055 / 300 a variabilní symbol je: 682120.

Modlitební výprava do Jeruzaléma

Termín: **8. - 18. 3. 2011**

Místo: **Dům modliteb**, Olivetská hora, Jeruzalém

Cena: **21.000 Kč** (včetně letenky, ubytování, jídla a výletů)
(V porovnání s konkurencí je to opravdu levné.)

Kontakt: **Petr Kácha**
petr.kacha@kaes.cz
775 383 690

V posledních letech jsme jako sborovou prioritu přijali zvěstování evangelia. V rámci minulých priorit jsme vždy jako vedení sboru přijali prohlášení, ke kterému měli příležitost se připojit členové sboru a které má být trvalým vyjádřením k danému tématu. Z tohoto důvodu jsme přijali i prohlášení k naší současné prioritě a budeme mu věnovat speciální pozornost na únorovém sborovém shromáždění. Zveřejňujeme ho v předstihu, aby se s ním mohli seznámit všichni členové sboru.

Prohlášení o evangelizaci

My níže podepsaní, věříme, že existuje věčný život v obecnství s Bohem a také věčná smrt

uvědomujeme si, že i k nám osobně – většinou prostřednictvím jiných lidí – přišla záchrana skrze evangelium, dobrou zprávu o tom, že Boží Syn Ježíš Kristus zaplatil na kříži za naše hříchy, třetího dne vstal z mrtvých a je živý.

V něm i vy, když jste uslyšeli slovo pravdy, evangelium své záchrany, a když jste uvěřili... (Ef 1,13a)

věříme tomu, že osobně uvěřit evangelium o Ježíši Kristu a přijmout jej jako svého Spasitele a Pána je jedinou Bohem zjevenou cestou k záchraně člověka od věčného zahynutí. Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen. (Ř 10,9)

A není v nikom jiném záchrana; neboť není pod nebem jiného jména daného lidem, v němž bychom měli být zachráněni.“ (Sk 4,12)

radujeme se a přijímáme jako čest a výsadu, že právě nám křesťanům svěřil Bůh šíření této dobré zprávy dalším lidem. Do velké míry můžeme ovlivnit, zda tito lidé budou ve věčnosti v Božím království, nebo ve věčném trápení.

A řekl jim: „Jděte do celého světa a vyhlášte evangelium všemu stvoření. Kdo uvěří a bude pokřtěn, bude zachráněn. Kdo neuvěří, bude odsouzen.“ (Mk 16,15–16)

vyznáváme, že toto poslání nelze naplnit z našich vlastních sil a že jsme plně závislí na Duchu svatém. Chceme aktivně usilovat o stále čerstvé naplnění Jeho mocí ke zvěstování evangelia.

„Přijmete moc Duchu svatého, který na vás přijde, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až po nejzazší konec země.“ (Sk 1,8)

...ale naplňujte se Duchem... (Ef 5,18b)

činíme pokání ze všech situací, kdy jsme v tomto svém poslání dostatečně nestáli – ať už kvůli strachu z lidí, z pohodlnosti a soběstřednosti či z jiných důvodů.

Řeknu-li o svévolníkovi: „Svévolníku, zemřeš,“ a ty bys nepromluvil a nevaroval ho před jeho cestou, ten svévolník zemře za svou nepravost, ale za jeho krev budu volat k odpovědnosti tebe. (Ez 33,8)

rozhodujeme se s Boží pomocí v tomto svém poslání aktivně stát, rozhodujeme se evangelium osobně zvěstovat lidem kolem nás, a podle svých možností se zapojit do společného přinášení dobré zprávy např. účastí na sborových evangelizačních aktivitách (v současnosti např. kurzy Alfa, Dny dobrých zpráv, mládežnické shromáždění Šestá atd.) a též vedením dětí ve sboru ke Spasiteli.

vyhlížíme změnu naší společnosti skrze zvěst evangelia a obrácení k Bohu.

Starší KS Praha

ZMĚNY VE SBORU

Jak už jste byli informováni v minulém čísle SD, končí **Pitzmosovi** svou misijní službu v Chorvatsku a na přelomu června a července se vrací do ČR. Budou bydlet v Jižních Čechách. Jsem velmi vděčný za jejich ochotu vyjít před lety na misijní pole a vytrvale sloužit v cizí kultuře mnoho let a přeji jim mnoho požehnaní při návratu do ČR.

Ze závažných zdravotních důvodů byl ze staršovstva uvolněn na zdravotní

dovolenou **Viktor Burda**. Viktorův stav se v posledních týdnech díky Bohu zlepšil, ale Viktor potřebuje stále naše modlitby.

Protože fungování našeho sboru se řídí více školním než kalendářním rokem a také se stále obtížněji zpracovával koncem roku rozpočet, neboť přibývá členů sboru, kteří posílají své desátky a příspěvky až koncem roku, rozhodlo staršovstvo, že **změní plánování činnosti** i financí na školní rok - tedy září až srpen. Z tohoto důvodu neproběhnou výroční shromáždění ani se nebudou zpracovávat

výroční zprávy na jaře, ale až na podzim roku 2011. **Potvrzení ohledně odečtu daní** budou rozesílána koncem ledna jako je to obvyklé a pokud někdo zasílá své příspěvky bezhotovostně z neidentifikovatelného účtu a potřebuje potvrzení, je potřeba o tom zaslat email na sborovou adresu **praha@kaes.cz**. Stejně tak manželé, kteří přispívají z jednoho účtu, musí písemně sdělit, jak chtějí zaslanou částku rozdělit pro vystavení potvrzení.

Lubomír Ondráček

Celosbor v prosinci

Tradičně probíhalo prosincové celosborové setkání společně s většími dětmi. Do neděly šli jen malí předškoláci. Kdo ale čekal něco na způsob vánoční besídky, se nedočkal (díky Bohu). Přesto jsme se, kromě poučení i pobavili. Například při kázání, kdy si Luboš pozval hosta Pepu. Pepa, doprovázen Vládou, nám v rozhovoru s Lubošem prozradil své životní krédo: „Pravda je něco, co je pro mě výhodné.“ Přitom se Pepa považuje za pravdomluvného a nedal se zviklat, ani když Luboš odhalil, že lhal. Pepa byl ukázkou typického člověka s neproměnným srdcem, který velkoryse říká, že každý má svou pravdu. Pepa je loutka – Klapák a Vláda loutkovodič (pozor, nezaměnit). Luboš nám i dětem vysvětloval radikalitu Ježíšova výroku „Já jsem ta cesta, pravda i život, nikdo nepřichází k Otci, než skrz mě“.

Luboš řekl: „Lidé chtějí to ostří ztupit. Pravdu – tedy i Ježíše bagatelizovat, relativizovat“. Například to, co dříve bylo deviací, se nyní označuje jako normální. Dnes se vyvíjí hlavně tolerance, ale nejde to, aby každý měl pravdu. Něco je pravda a něco je lež.

Jako křesťané máme proměněné srdce a podle toho se i chováme. Kristus se v nás nějak musí projevit navenek. Luboš si vzpomněl, jak vloni v zimě trochu odřel lak na zaparkovaném autě a dal pak za stěrač lístek s omlouvou a telefonem. Riskoval sice, že si třeba majitel naučtuje více, než by stála oprava, ale nemohl jinak. Myslím, že si v sále asi každý vzpomněl na nějaké své rozhodnutí „stát v pravdě“, pro které si možná vysloužil pobavené, udivené, nebo i pohrdavé úsměvy okolí. Luboš připomněl jeden ze záměrů našeho sboru – proměněné životy. Řekl: „Toužím, aby se to stalo pro každého z nás realitou, ne jen proklamací!“ Na závěr nás pobídl, abychom při chválách Bohu řekli, za co jsme Mu vděční.

Chvály hráli výborně celé odpoledne sourozenci z Jihu pod vedením Teda Whan-

ga. Na začátku jsme zpívali „dětské písně“. Ted nás ale povzbuzoval, abychom Bohu opravdu zpívali s dětmi. Většinou jsme poslechli a zpívali jsme a poskakovali radost-

ně. Celé celosborové setkání bylo srdečné a veselé. Byla zařazena i soutěž o dobroty, které se mohl každý zúčastnit, ale postupně vyřazením zbylo asi šest výherců. Otázky nebyly biblické, až na jednu, kterou jsem si také zapamatovala: „Kolik je Marií v Novém Zákoně? Osm, nebo sedm?“ (Odpověď jsem zapomněla ☹️). Tak si to musíte pročíst a sečíst, nebo se optejte autorky soutěže Renaty Padevětové.) Na závěr setkání byla, jako vždy, možnost jít si pro modlitbu za cokoliv. Sestra, která vedle mě seděla, šla s vážnou tváří. Za chvíli se vrátila, zářící a usměvavá. Ani jsem se ji neodvažovala rušit loučením se, ještě byla v nebi. Tak se těším na příště, až si zase spolu budeme na „Celáči“ trénovat nebe.

Nanda

Fascinující Ježíš

„Ježíš mně imponuje“. Tak začal svoji promluvu Miloš Poborský na sobotním setkání služebníků v KS Praha.

Ježíš si nenechal Boží království jen pro sebe, nechtěl být jediný nejlepší. Měl touhu se maximálně vydat, dal vše, co lidé byli ochotni a schopni přijmout. Neříkal lidem, co mají změnit, ale ptal se: „Co pro tebe můžu učinit?“ Žehnal, naplňoval potřeby, vše, co chtěli. Potom povolal dvanáct. Oddělil je, vyučil a vyslal. Ale k zástupu se mohl připojit každý. Pak podobně povolal sedmdesát. Jaké podmínky museli splnit?

Být ochotni poslouchat – přijali Ježíše jako pána. „Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření.“

Spolehnout se, že se Bůh o ně postará. „Posílám vás jako ovce mezi vlky.“

Byly různé počty lidí, kteří uvěřili. Třeba se zjevil pět stům a nazval je bratry, takže byli znovuzrozeni. Ale přesto napočítáme v horní místnosti jen sto dvacet učedníků. Kde jsou ostatní? Dva šli do Emauz. Neměli tam co chodit, měli čekat, až se naplní Otcovo slovo. Ježíš je dobrý, když sejdeme z cesty, chce nás vrátit zpátky. Nepokáral je, vyložil jim Písma a pak už upalovali zpět. A zbylí z těch pětiset sedmdesát také neposlechli, někde se toulali, nebyli v horní místnosti. Ježíš s tím počítá, že vždy k němu budou chodit lidé, kteří budou jen brát. Ochotně naplňuje jejich potřeby, ale nemůže s nimi počítat v boji. Pak jsou ti, kteří se Ježíši vydali, ale jen do určité míry. Díky Bohu za ně! Mají ale hranici vydanosti a ani ti nepřinesou průlom do města. Pak je třetí kategorie. Těch sedmdesát vydaných, poslušných, důvěřujících věřících. Sami svy-

mi skutky rozhodujeme, do které kategorie chceme patřit. Sborová vize je 25 regionů po Praze. To je mnoho nových pastorů, starších, vedoucích skupinek. Je místo pro každého. Když splníme podmínky sedmdesátí, Pán nás vyšle. Ježíš říká, že přineseme ovoce (Luk. 10,17 – 21). Miloš řekl: „Chci patřit k těm několika tisícům, které Bůh může použít k pozhnání národu. Nechci minout příležitost, že jsem tam, kde mě Bůh chce a může použít.“ A prosme Pána žně, aby nás poslal na místo, kde ponese ovoce. Prosme dál, co nevyprosíme, nemáme.

A ještě dalšími slovy nás Miloš povzbuzoval k úplné vydanosti a slavnému následování. Bylo to dobré slyšet a prima bylo i při projevu Miloše vidět. Z jeho nadšení bylo jasné, ke které „kategorii“ se hlásí.

Program byl jako vždy pestrý a opravdu „hutný“ (nebo hustý – pro ty mladší z nás). Luboš mluvil o dvanácti bodech, na které když se denně zaměříme, budeme úspěšní. Pro příklad jen několik: Denně prohlubuj svou víru a žij ji. Denně si urči priority a jednej podle nich. Denně komunikuj se svou rodinou a starej se o ni.

Po přestávce jsme se setkali po skupinách podle zaměření ve službě. Pro vedoucí skupinek měl Luboš povídání o tom, jak se modlit za ty, co nám byli svěčeni. Podle Ef. 1, 15 – 19 a 3, 17 – 19 je to sedm věcí, za které je třeba se modlit, aby je věřící poznali. Tak to je za úkol pro ty, kdo na setkání nebyli. Pozorně si text přečti a vyber sedm hlavních postojů víry k Bohu, které máme mít a za které se můžeme modlit za druhé.

redakce

STAVBA ŽIVOTA

Máte základy? Nemyslím, jestli vám dům nepadá na hlavu, ani knížku od Tomáše Dittricha, ale skutečné základy víry založené na Bibli. Nejlepší je stavět základy na skále a ne na písku. Skála je živý, biblický Ježíš a osobní vztah s Ním a písek jsou naše domněnky, pocity a přání. Na čem a z čeho se stavělo, se někdy pozná, až když stavba spadne. Je tedy nejjistější přidávat hned od začátku života křesťana do základů kameny Božtého slova. Číst Bibli, rozumět jí a jednat podle ní.

Ne nadarmo je Tomáš Dittrich architekt. Základy křesťanského života pomáhá lidem stavět už dvacet pět let. Proto jsme se Tomáše, vedoucího Základů v našem sboru, za vás zeptali:

Co je základem Základů?

Základy vznikly jako shromáždění pro nově obrácené a hledající kdysi za komunismu. Vypočítal jsem, že to bylo někdy v roce 1985, takže to máme už opravdu dlouho. Jejich opravdovým základem je ale Písmo. Jejich cílem je vést lidi ke Kristu a upevnit je ve víře.

Základy Břet'a Šípek – rád na ty doby vzpomínám)

- proměňoval se tým služebníků (ti všichni, bylo jich několik desítek – jsou nezapomenutelní, pět šest párů základových služebníků jsem taky oddával,

- v současné době nejezdíme sloužit mimo Prahu (v 1. polovině 90 let jsme plus minusu jednou ročně vyjeli do některého sboru dělat evangelizaci)

- a hlavně se změnil počet účastníků. Dříve jich bylo i přes sto (nejvíce jsme napočítali

Jak setkání probíhá?

Setkání jsou v nynější době komorní, taková větší skupinka. Je jich celkem 14. Každé začíná písněmi (na prvních setkáních jsou písně víc evangelizační, postupně Jirka Bešta zařazuje víc chval), pak je přednáška na předem určené téma, kterou mám já a která trvá 45 až 55 minut. Potom je čas na osobní rozhovory, kterých se účastní členové týmu (letos Nanda Slobodová, Jirka Bešta a já, možná bude ještě někdo další).

Proč tě pořádání Základů i po letech baví?

Správně předpokládáš, že mě baví. Jednak mám za úkol, abych vyučoval tak, aby to ukazovalo klíčové životní principy podle Písma a aby se to lidí dotýkalo. Úspěch takové činnosti je naprosto nezaručený, ale záleží mi na tom, aby se to podařilo. Takže je to pro mě dobrodružství. Mám taky nesmírně rád, když lidi zajímá Bible a když hledají Boha, což na Základech zatím vždycky bylo. Kontakt s takovými lidmi je věc, která mě v životě naplňuje snad nejvíce. Mám pak pocit, že to, co dělám, není zbytečné, což hrozí při jiných činnostech v církvi (tím neříkám, že práce s méně hledajícími křesťany zbytečná je - naopak, jen tím říkám, že někdy takový pocit ze stagnující církve hrozí; jen pro úplnost: taky znám bratra, který se o Bibli zajímá tak moc, že z toho nemá dobrý pocit). Určitě platí, že lidé na Základech většinou mají větší zájem o Bibli, než jaký registruju třeba jinde ve sboru. Nestěžuju si, náš sbor mám rád a hodně si ho cením (myslím, že znám jeho kvality i výjimečnost), ale ten zájem o Boha momentálně nacházím víc na Základech.

Změnily se Základy během času?

Jasně.

- Změnil se vedoucí (do roku 1990 vedl

Také jsem se na Základy optala dvou absolventů z loňského a předloňského běhu, Simony a Pavla.

Jak ses o Základech dozvěděla/la?

Dozvěděla jsem se o nich od Mirka Hoblíka, který mi je doporučil. Jelikož jsem v té době navštěvovala nedělní shromáždění KS-Střed, kde byl Mirek pastorem a také proto, že jsem se chtěla nechat dát pokřtít. A já jsem tam s nadšením šla a rozhodně nelitovala. Škoda jen byla, že tyto kurzy už byly v polovině a tak mým prvním tématem na mé první hodině byla 7 lekce - Každý den s Bohem.

Na biblických hodinách, toho času v Modřanech. Myslím, že mě zaujal leták, ale možná to bylo oznámení Miloše nebo Dana.

Začal/la jsi na Základy chodit už jako křesťan?

V té době jsem byla obrácená (už od června 2008) tzn., že necelý rok, když jsem na Základy vstoupila poprvé (únor 2009). Takže křesťankou jsem byla, jen své životní hodnoty jsem potřebovala trochu srovnat a protříbit

Ano.

Je něco, co bylo pro tebe nejdůležitější na Základech slyšet?

Asi vše. Jelikož to pro mě bylo nové. Bibli jsem četla, to ano, ale potřebovala jsem si to propojovat, což se na Základech dělo. A možná proto jsem si to všechno tak krásně zapamatovala, že jsem měla jistotu toho, že

tali 120, jestli si to dobře pamatuji, bylo to v zimě 1992).

- Taky se už v posledních několika letech stalo, že na Základech nebyl nikdo pokřtěn. V 90. letech byly křty pokaždé, nejvíce v roce 1992, kdy jsme v modlitebně ECM ve Vilově křtili 60 nově obrácených.

Kdo může na Základy přijít?

Základy jsou především pro nově obrácené. Menší skupinu tam tvoří hledající nevěřící. Také vždycky přijde někdo, kdo chce nějak znovu projít a upevnit základy víry. V posledních třeba pěti letech byl na každém běhu jeden až dva mládežníci, což pro mě osobně bylo hodně povzbudivé, protože ti mladí prostě měli zájem. Věkový průřez tak byl hodně rozrůzněný, i když vyloženě staré lidi (s výjimkou mně :o)) jsme tam moc neměli. Jsem rád, když je církev bohatě rozvrstvená po všech stránkách, nejen co do věku.

Moc děkuju a ať jde od ledna zase stavba od ruky (nejlépe Boží). Ptala se z Vás Nanda

pan Dittrich ví přesně, o čem mluví. Jemu jsem se neodvážila „tykat“ i když by se nad tím nikdo nepohoršoval, tak jsme si byli všichni rovni, ale já jsem si ho velmi vážila, tak mi to prostě nešlo. ☺ Na co nemůžu zapomenout? Na skvělou atmosféru, úvodní chvály, Boží slovo, obcerstvení a nikdy nezapomenu na to PŘIJETÍ. Nikdo se nad nikoho nesnažil povyšovat. A i když jsem tam byla nejmladší, rozhodně jsem to nikterak nepocítovala. Nezapomenu na „Zlatušku“ se kterou jsem se hned tu první hodinu modlila za svou rodinu a za to, aby mě Bůh vedl tou cestou, kterou chce, abych šla. Na každou další lekci jsem se velmi těšila! Hrozně moc mě to bavilo! ☺ A fakt, že se mi po Základech opravdu stýskalo, byl i začátek tohoto roku 2010, kdy jsem se na všechny přišla po delší době podívat. Radostné to přivítání, jako kdybychom se viděli naposledy včera. Krásné! Takhle Bůh jedná! Jemu sláva na věky věků! Amen! ☺

Těžko říct. Já jsem to vnímal v porovnání s věroukou a praxí ČCE. Byl jsem rád, že tam mělo důstojnější místo učení o znovuzrození. Dobré bylo také slyšet přehledně a jasně o věcech, ze kterých lidé potřebují vysvobození (okultismus, závislosti).

Komu bys poradil/la, aby chodil na Základy?

Rozhodně všem, co se nově obrátí, protože je to ucelený celek základních lekcí, bez kterých to do budoucna prostě nejde. Ale asi

Pokračování ze strany 4

i nevěřícím, protože ti mají někdy dost otáček, ale nemají třeba nikoho, kdo by jim je zodpověděl. Líbí se mi, že na Základech to není o tom, kdo má lepší argument, ale jde o to, abychom to správně všichni pochopili.

Určitě každému nově narozenému, ale i těm, kteří zapomínají. Je to vzácná příležitost urovnat si věci v hlavě nebo „jen“ připomenout si zapomenuté či opomíjené věci příjemnou formou: v přátelském prostředí, mezi vstřícnými lidmi a hlavně s Pánem. Atmosféra setkání byla úžasná.

Ptala se z Vás Nanda

Poznámka redakce: Základy začínají 27. 1. 2011, vždy ve čtvrtek od 18.30

Příběhy psané v nedělece

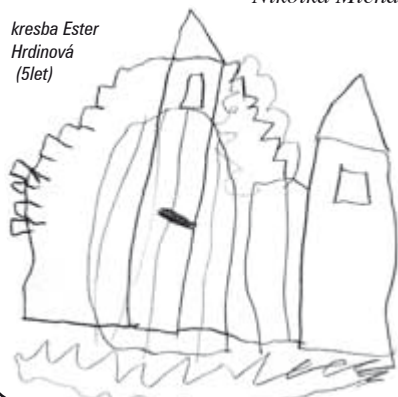
Dostaly se mi do rukou unikátní rukopisy od našich bratříčků a sestřiček. Budou postupně vycházet v původní podobě

Přetstava o Božím království

Byl jeden chlapec asi tak sedmiletý. Byl strašně zvědavý a všechno chtěl vědět. Chlapec se jmenoval Ondra chodil do první třídy a měl moc rád plíšové medvídky. Když mu maminka četla v bibli o božím království, dlouho potom nat tím přemýšlel, jak by boží království mohlo vypadat. Hned druhý den se šel poradit s kamarádem Tondou. Tonda říkal že boží království je celé ze zlata, ale Ondra měl svoji představivost, myslel si že v božím království jsou samí plyšové medvídci a že si s nimi bude moct hrát. Ale stejně mu představa od Tondy nestačila musí se přece zeptat ještě někoho. Druhý kamarád na seznamu byl Pavel. Pavel byl starší než Ondra a Ondra doufal že se od něj dozví víc. A taky se dozvěděl. Dozvěděl se že si Pavel boží království představuje takto: Boží království je jako mnoho zlatých stanů. Každý človíček má jeden a všichni tam žijí. Když se Ondra vrátil domů převipřávil mamince všechny představy. Maminka se jen zasmála a řekla: Ondro ty máš v hlavě pěkný guláš. A jak si boží království představujete vi?

Nikolka Michálková

kresba Ester Hrdinová (5let)

Nechat si poradit a umět pomáhat

Ahoj Zdeňku, ty jsi byl na semináři se Stohlovými. Můžeš, prosím, říct čtenářům SD, jaké bylo hlavní téma a jestli jsi ty osobně něco nového přijal?

Seminář byl zaměřen na vnitřní uzdravení. Hodně mluvili o vlivu našich rodičů na nás. O emocích a jak s nimi nakládat. Sami popisovali, jak je některé věci ovlivnily až do manželství. Uvědomil jsem si, jak mě některé věci v mojí rodině ovlivnily.

Jací jsou Stohlovi, jak na tebe působili?

Byli velmi klidní a pečliví. Připravili pro každého skripta a na společném obědě bylo

vidět, že je zajímavá, kdo jsme. Mají hodně zkušeností z různých rozhovorů, ale není na nich vidět žádná namyšlenost.

Jak tato první část semináře (ze tří) probíhala?

Seminář probíhal formou vyučování. Na konci se mohli účastníci zeptat na svoje dotazy a domluvit si schůzku se Stohlovými.

Pro koho je seminář určen?

Myslím, že pro lidi, kteří by rádi mluvili s někým o svých problémech a chtějí se posunout dál. Zároveň je to velmi dobrý seminář pro vedoucí a lidi pracující v oblasti pastorace.

Pastorační setkání

V rámci semináře o pastoraci, který probíhá ve sboru, je možné se setkat k pastoračnímu rozhovoru s manželi Stohlovými. Tento rozhovor není vázán na účast na semináři. Termín pastoračních setkání je **24. - 26. 1. 2011**. Je možné, že u rozhovoru bude přítomen pastorační asistent (člověk, kterého Stohlovi vyučují). Diskrétnost je samozřejmostí.

Zájemci o tato setkání, pište na adresu **praha@kaes.cz** a napište, kdy se vám rozhovor nejvíce hodí, resp. kdy určitě nemůžete. Uveďte, zda sami mluvíte anglicky, přivedete si tlumočníka nebo potřebujete tlumočníka zajistit. V emailu prosím uveďte i svůj telefon. Přesný čas setkání s vámi domluví sekretářka sboru Pavlína Králová.

Modlitby a chvály v Mníšku

Pozorní čtenáři Sborového dopisu si jistě vzpomenou na články, které v minulosti o sborových aktivitách v Mníšku již vyšly. Co se tedy odehrálo v posledním roce? Díky kurzu Alfa, který jsme v Mníšku uspořádali loni na podzim, se k tamní skupince připojili dva lidé. Oba celý rok na skupinku pravidelně chodili a jsou za nově objevené společenství křesťanů vděční. Kromě toho se od ledna pravidelně každé pondělí (kromě letních prázdnin) schází modlitební skupina za Mníšek. Několik modlitebníků hledá Boží vůli, co a jak dělat dál, abychom mohli město oslovit evangeliem. Během roku také do Mníšku dvakrát vyjeli sboroví starší, aby se i oni za město modlili a hledali Pána. Z modliteb vyšlo několik podnětů.

Jedno z přijatých slov nás povzbudilo k tomu, abychom v Mníšku uspořádali koncert modliteb a chval, a modlili se s očekáváním, že tam k nám Pán Ježíš bude mluvit. Rozhodli jsme se tedy to slovo poslechnout a koncert modliteb ve spolupráci s chváličí z IHOPP uspořádat. Pozvání přijali Radka Novotná, Mirek Hoblík a další muzikanti. Očekávaná účast je asi 20-30 chváličů – modlitebníků. Sál Domova ale pojme klidně stovku účastníků. Místo je připravené i pro Tebe! Možná, že právě skrze Tebe chce Bůh o tom, jak dál na Mníšku, mluvit!

Doprava na místo je jednoduchá – ze Smíchovského nádraží busem č. 320 v 17:15 hod (ověř prosím na **www.dpp.cz**, jízdní řád se může změnit). Cesta trvá pouhých 24 minut. Výstup ve stanici Mníšek p. Brdy náměstí. Pak už jen max. 10 minut pěšky a jsi na místě! Akce je plánována tak, že účastníci by měli být nejpozději ve 22:00 hod zase zpátky na Smíchovském nádraží. V případě zájmu je možné se i s někým svézt autem.

Aktuální informace před akcí podá Miloš Poborský, tel: 724 435 303.

Miloš

Zvu tě na koncert modliteb a chval

v Mníšku pod Brdy!

Pátek 4. února 2011

Domov pro seniory

Mníšek pod Brdy,

Skalecké náměstí 500,

od 18:00 do 21:00 hod.

Na škole s Ježíšem

Aneta Potfajová z našeho sboru (region Střed) studuje už druhým rokem Morning Star School of Ministry pod vedením Ricka Joynera ve Fort Mill v Jižní Karolíně. O škole mi napsala: Je to škola služby, kde je biblické vyučování, prostor pro růst v duchovních darech a službě jeden druhému. Také skvělé prostředí pro nalezení vizí a vstupování do nich.

Protože jsou Anetiny zprávy ze studií inspirující a povzbudivé, dovolila mi, abych i Vás – sourozence ze sboru, pozvala nahlédnout do jejích osobních zážitků i do křesťanské školy v Americe.

Milí sourozenci,

posílám nové zprávy. Tentokrát bych Vám moc ráda popsala, co prožívám ve Special Forces (SF) programu, hlavně proto, že jsem skrze to získala velké průlomky do mého života a mám úžasné zážitky, které vám chci vyprávět.

Poprvé jsem se o tomto programu více dozvěděla od mých spolužáků, kteří mi vyprávěli hrůzu nahánějící příběhy obzvláště z víkendových výjezdů, které se konaly v divoké přírodě ☺, za těžkých podmínek, s vysokou fyzickou náročností, kdy museli překonat strach z výšek, malých prostorů, hadů, překonat mráz, hlad, nedostatek spánku, atd., říkala jsem si, proč to dělají, a uvnitř sebe jsem nerozuměla a nesouhlasila s tím, že by někdo měl úmyslně zakoušet tak těžké věci, když máme těch zkoušek v životě dostatečně.

Jednoho dne mě však Bůh zastavil a já se z ničeho nic rozhodla, že chci dělat SF.

Cítila jsem Boží vedení a tak jsem začala. První den, když jsem přišla na náš ranní trénink (PT) v půl šesté, jsem si myslela, že to nepřezhiju. Nejdříve jsme si trošku zaběhali a pak nastalo drsné překonávání se, neboť jsme za hodinu v kuse udělali stovky posilovacích cviků! Prvních několik PT se mi chtělo zvracet a nemohla jsem chytout dech, ale Bůh v tom všem byl se mnou! Povzbuzoval mě a mnohokrát jsem cítila jeho přítomnost, jak je tam se mnou. Vlastně jsem díky němu měla skvělý čas, učila jsem se uctívat Boha v bolesti a dělat vše pro něj a uvědomovala si, že čím víc mě toto posílí, tím více budu v budoucnu schopna pomoci ostatním lidem, skutečně posloužit tam, kam mě Bůh pošle.

Po měsíci tréninku, kdy se nám všem zlepšila kondička a trochu nám narostly svaly, jsme vyrazili na náš první výjezd, neznámo kam jedeme a co budeme dělat. Vedoucí nám dali několik dolarů do každé skupiny (pět lidí), abychom si koupili licenci na rybaření, rybářské potřeby a jídlo na pět dnů. Poté jsme vyjeli do hor. Čekal nás delší výstup s krosnami, s kterými jsme si také nesli hrnce, všechno jídlo, vodu a stan. Až za tmy jsme

se utábořili a připravili na další den.

Brzo ráno po naší společné duchovní chvíli a snídani připravené na ohni jsme se vypravili na seskok z letadla. To byla pro mne úžasná zkušenost. Moc jsem si to užila, prožila jsem ve vzduchu velkou svobodu. Poprvé neskáče sama, jste připravení ke zkušenému parašutistovi, takže se nemáte čeho obávat. Musím říct, že jsem moc ráda, že to pro nás připravili, protože i když jsem si to vždycky chtěla vyzkoušet, sama bych se k tomu asi nikdy neodvážila.

Další den se odehrálo něco velmi jednoduchého, ale zároveň pro mě něco velmi zásadního. Změna myšlení, která přinesla průlom do mnoha oblastí v mém životě. Jsem tak vděčná za tento výjezd a za to, že mohu dělat tento výcvik. Průlom nastal, když jsme po dvouhodinovém posilování, při kterém se mi až zatmávalo před očima, začali běhat. Vtipné bylo, že nám neřekli, kdy přestaneme. Po chvíli běhu jsem najednou silně ucítila Ducha Svatého! Miluju, když Duch Svatý nečekaně přijde!!! Začal mě uvnitř mě povzbuzovat, a já jsem to přijala. Začala jsem

si opakovat v duchu - Ježíš je silný ve mně, můžu uběhnout mnohem víc, než si myslím, tohle je nic, Ježíš skrze mě udělá obrovské věci, Ježíš je ta naděje slávy ve mně, atd. Jak jsem to začala vyznávat, najednou se něco úplně změnilo v mé mysli! Začala jsem tomu věřit! Tak jsem se dostala se svojí myslí dopředu, před moje tělo. Přestala jsem úplně vnímat, jak se cítím, že mě všechno bolí, že už nemůžu, a začala jsem vnímat Boží moc ve mně, Ježíšovu sílu, která překonala moje tělesné hranice. A nejen to, Boží radost a sláva mě obstoupila a přivedla novou naději do budoucnosti. Najednou jsem začala věřit, že toho skutečně s Kristem mohu mnoho dokázat, že můžu překonat všechny bariéry, obzvláště ty, se kterými jsem ve svém životě delší dobu zápasila. Hlavní věc, která nás brzdí, je naše mysl, říká nám, že to nejde, ale ve skutečnosti toho můžeme dokázat mnohem více, než si myslíme, obzvláště v oblastech našich snů a vizí do budoucna, kdy si říkáme, že je to nemožné! Jde jen o to, prorazit ty naše bariéry a rozšířit hranice, které jsme si určili. Potřebujeme vylézt z krabice a prozkoumat, co v nás vlastně všechno je. Jaký obrovský potenciál do nás každého Bůh vložil. Je to neuvěřitelná síla, která může změnit tento svět! A můžeme si to užít!!!

Zdraví Anet

Dobrá zpráva smyčci dávných mistrů

Někdy sním o tom, že v nebi třeba budu umět hrát na všechny hudební nástroje, na které si jen vzpomenu. Popadnu vždycky ten, který se k mé písničce bude hodit nejlépe a dokážu na něj s lehkostí zahrát skvělé a libé tóny k radosti Jeho, své i radosti svých nebeských spoluobčanů.

Zatím ale běžím svůj běh tady na Zemi. A musím věru říct, že často s jazykem až na vestě. Tak tomu je i toho úterního podzimního odpoledne, kdy se s mojí prostřední holčičkou – dvánáctiletou mladou dámou chystám na jeden z večerů „Dnů dobrých zpráv“. Jdeme si poslechnout hudbu tří znamenitých skladatelů, kteří svůj běh tady na Zemi dokončili už před časem. Každý z nich žil jindy, každý byl jiný. Každý z nich měl svou víru v Boha.

Světlo zhasíná, kabáty příchozích jsou pověšeny, hudebníci čekají v zákulisí a dvánáctiletá dáma mi dala najevo, že mne k poslechu nepotřebuje. Usedám tedy do zadních řad, zatímco ona zůstává vpředu a mám velice vznešenou náladu. Je to přeci smyčcový koncert. Nevyznám se téměř vůbec ve „vážné hudbě“. Ale moc se těším.

Líbí se mi všechno. Smyčce víří a ve mně víří emoce. Nejvíc mě oslovuje osobnost i hudba pana Haydna. Zdá se, že to byl vtipálek, který svou rozvernost občas „narazil“. Stejně jako já. Jen složil o kapku víc písniček...

Dámy a pánové ve svých kabátech odcházejí domů a stejně tak i já a moje holčička. „Jo, docela hezký“ šetří mě nejprve v odpověď na mé vyzvídání. Když jí ale básním o úžasné rozmanitosti, kterou na mě dnešní večer zapůsobil... „Dyt' to bylo všechno stejné.“ „Ale mami ta ženská byla supr. Vidělas, jaký měla šaty?“ „A ta prasklá žíně byla fakt vtipná, jak tam vlála.“

Katka Hu

Poděkování za pomoc

V létě 2010 byla část Indie postižena záplavami, které způsobily mimo jiné kontaminaci zdrojů pitné vody. Během jednoho srpnového společného shromáždění regionů Palmovka, Střed a Sever jsme vyhlásili sbírku na pomoc jednomu konkrétnímu sirotčinci, který vedou John a Hephshiba Victor. Během jediné sbírky se vybralo kolem 12.000. Z vybraných peněz bylo možné vybudovat nový vodovod a získat tak opět nezávadnou vodu a zbyly i peníze na potřebné léky. Děkuji všem, kterým Bůh naklonil srdce, aby přispěli. John a Hephshiba mi poslali jejich poděkování, jehož část je níže.

Tomáš Božovský

Z dopisu Johna a Hephshiby Victor, kteří v sirotčinci slouží

Děkujeme z celého srdce za vaši laskavou pomoc pro naše sirotky z Mother Angel Orphan Home v Indii, vám všem z KS Praha.

Chválíme Ježíše, že se dotkl vašich srdcí, abyste pomohli a podpořili tyto maličké, kteří jsou sami v tomto světě

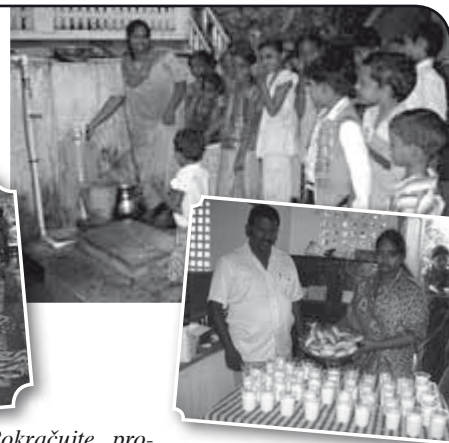
a jen Ježíš se o ně stará a posílá vás a mnohé z našich přátel, aby jim pomohli, sytili je a dali jim dobrou vodu.

Budeme stále a stále vděční za vaše

milosrdenství, které jste jim projevili. Děti vám posílají svou lásku a děkují z celého srdce, že jste byli k nim tak laskaví a pomohli jim během toho nejkritičtějšího času, kdy opravdu potřebovali pomoc. Děti byly hodně nemocné, protože pily znečištěnou vodu z jezer a musely na týden do nemocnice a opravdu dost trpěly. Obávali jsme se, že je ztratíme,

ale Bůh se o ně postaral. Když jsem o této potřebě řekla sestře Dině, a ona společenství, a naši přátelé jako vy se za tyto děti modlili, vaše modlitby pozvedly děti ze smrti.

Chybí nám slova, jak vyjádřit naše díky, že jste nám a našim dětem pomohli a modlíme se k Bohu, aby vás požehnal vším Jeho hojným bohatstvím za vaše mnohé milosrdenství k těmto maličkým. Modlíme se k Bohu, aby vám dal velký úspěch ve všem, co děláte, a požehnal vám, jako jste vy požehnali těmto sirotkům.

Pokračujte prosím v modlitbách za tyto děti, a modlete se, aby měly dostatek jídla, dobré oblečení a potřebnou lékařskou péči a dobrý vzdělání. Děti vám posílají svá objetí a lásku a každý den se za vás modlí.

S láskou pastor P. John a Hephshiba Victor

Ze dna k Bohu

Vyrůstala jsem v neúplné rodině. Od čtyř let si mě rodiče navzájem kradli a schovávali po známých. Když mi bylo šest, rozvedli se a v sedmi mi umřela maminka. Byla jsem nejmladší ze tří dětí. Na starost nás dostal strýc a babička, jenže když mi bylo jedenáct, táta nás ukradl ze školy a odvezl s sebou do Kladna. Byla jsem stále nemocná s ledvinami a trpěla na angínu. V sedmnácti jsem utekla z domova a pak se s pláčem vrátila těhotná v sedmém měsíci.

Dostali jsme byt, manžel hodně pil a já při hádkách musela se synem utíkat z domu. Pak jsme se díky rodičům smířili, narodila se nám dcera, ale manžel stále pil. Odstěhovala jsem se s dětmi ke kolegovi do rodinného domku. Půl roku to bylo nádherné, dali jsme se oddat. Potom ale o dům díky rozvodu přišel. Zase hádky, rozvod a pak vztah s novým mužem se dvěma dětmi. Nějaký čas bylo vše zase hezké, ale potom začalo znovu pít a automaty. Zadlužili jsme se a byl konec. Když se syn v devatenácti zabil při autonehodě, zažila jsem takové zoufalství, že se to ani nedá vypsát. Šla jsem ještě víc ke dnu. Dábel, dnes

už to vím, mě vždy znovu vytáhl, dal mi super práci, finance a pak dost! Zase až na dno. Nechácala jsem to a začala něco hledat. Také jsem se chtěla zabít, ale bála jsem se smrti. Pak se dcera vdala a měla syna a později i dcerku. Hlíдалa jsem vnoučata a konečně se radovala. Dcera se ale rozvedla. Já jsem se díky přítelkyni dostala na Kladně na konferenci a tam přijala Pána Ježíše Krista! Haleluja! On mně tak moc žehná a já Ho tak moc miluji! Bůh mě poslal do Frýdku Místku, dal mi tam práci a byt na dva roky. Potom jsem se vrátila do Prahy a po čase odjela na biblickou školu do Bratislavy. Jela jsem tam ve víře. Neměla jsem ubytování, práci, ale Pán se o mně postaral. Celou školu mi zaplatil, dal mi práci i bydlení, spoustu krásných věcí, že jsem mohla rozdávat a stále jsem dostávala. Po škole jsem mohla jet na misií do Itálie! Teď žiji v Praze. Mám práci a bydlení dokonce ve vile se zahradou. Jsem tak moc šťastná! Co pro mě Pán dělá a jak moc mi žehná! Těším se na to nejlepší, až přijdu k Němu domů.

Pavla Horová

Kreslí Antonie Hrdinová

● JAKÉ TO BYLO

Velice se omlouvám regionu Černý Most za zašantročený pěkný článek z dovolené. (Otskujeme pozdě, ale alespoň jako připomínku léta, které jistě opět nastane – dá li Bůh.)

Letní lamí políbení

Regionální dovolenou jsme si letos užívali v ekologickém a rekreačním středisku Natura u Rumburka.

Bylo nás 18 dospělých, 5 teenagerů a 16 dětí. Každé dopoledne jsme se sešli ke krátkému slovu a povzbuzení, modlitbám a chvalám. A také k poradě, co budeme dělat. Velmi oblíbený byl fotbal, také volejbal, někteří si i zapinkali líný tenis. A taky povídání. To ale nebylo třeba plánovat :-). Společný výlet se vydařil. Zvolená trasa Jetřichovice - Mariina skála - Pohovka - Rudolfův kámen - Vilemínina stěna - Jetřichovice byla jen malým zlomkem toho, co Českosaské Švýcarsko nabízí. Ale nám to stačilo bohatě. Také jsme navštívili městečko Herrnhut (Ochranov) v Německu a prohlédli si Jesus Haus, který spravuje místní křesťanský sbor. Navazují na tradici ochranovských bratří a pokračují v modlitební stráž. Také nabízejí ubytování a možnost ztišení v několika tematicky zaměřených modlitebních pokojích (Izrael, uzdravení, chvály) nebo v zahradě. Děti využívaly neorganizovaný čas a stavěly domečky, jezdily v dešti s deštníky jako autobusy, hrály hry. Anička s Te-

rezkou připravily pro dospělé soutěž, ve které jsme bojovali znalostmi z bible, přírody, zeměpisu, historie a Shreka. Kolem rekreačního střediska byla obora s jeleny a daňky. Nevím, zda jsme byli více zvědaví my nebo jeleni, ale často jsme se sledovali navzájem. Paní vedoucí nás vyzbrojila velkým košem suchého pečiva a šli jsme k jelenům do obory. Mohli jsme si i jeleny pohladit po paroží. A vybaveni mrkví jsme navštívili dvě lamy Montyho a jeho dceru Ambru. Odvážlivci je mohli i políbit (jak si přijde lama pro pusou se zeptejte někoho z nás). Atmosféra byla pohodová, vlastně rodinná.

Gabriela Trčková

tedy odehrávalo v angličtině. Kromě Čechů a Slováků tam byla skupina Němců, Angličanů, Belgičanů, Rumunů a sem tam nějaký Chorvat, Švéd, Holanďan, Ital, Francouz a další.

Při modlitebních strážích jsme chválili a uctívali a modlili se za Evropu, za Izrael, za Konvokaci, atd. (tak, jak jsme měli vedení). Dost silně jsme opět tento rok cítili, že se máme modlit za jednotu v Evropě. V první řadě za jednotu křesťanů a také za jednotu mezi národy Evropy. Nebylo to nic účelového, nebo plánovaného, ale dělali jsme to (jak věříme) pod vedením Ducha svatého.

Společný program připomínal konferenci. V hlavní hale (kapacita byly programy od 9:00 (některé dny od 8:45) ráno do půlnoci. Programy se skládaly s bloků chval a uctívání (vedli je týmy z různých částí světa), slova, vyučování a představování národů z různých částí světa a modliteb za ně. Řečníci byli opět dvojího druhu. Jednak někteří židovsko-mesiánští a arabští pastoři a vedoucí a potom někteří hosté ze světa.

Letos tam byla opět celosvětově známá **Heidi Baker** (USA-Mozambik), velmi inspirativní **Myles Munroe** (Bahamy), **Jonh Mulinde** (Uganda) a mnozí další. Vloni a rok předtím tam byl také u nás známý **Robert Stearns**.

Další důležitou částí společných programů byly prezentace jednotlivých zemí a modlitby za ně. Vždy se představovali určité země a ostatní se za ně modlili. Také zazněly svědectví, co se v které zemi děje a za co se modlit. A pokud to bylo možné, tak chválu a uctívání zajišťovaly týmy z těch zemí, které se představovali.

Důležitou součástí byl důrazu na mladou generaci. Některé hlavní programy byli zaměřené na mladou generaci a také (skoro) každý pozdní večer, vždy po skončení hlavního programu ve 22:00 začal program pro mladou generaci (starší generace se ovšem také mohla zúčastnit). Na tyto programy byli ovšem zváni mladí lidé (jako hosté) z Izraele. A to jak Arabové (Palestinci), tak i Židé z mesiánských sborů.

V rámci hlavního programu se také konala jedna modlitební noc od 22:00 do 6:00. Ta se skládala hlavně z chval a modliteb.

Společně s hlavním programem se také konali další volitelné semináře (pro křesťanské podnikatele, politiky, pro chváliče, tanečnický, modlitební bojovníky, atd.) v jiných sálech konferenčního centra.

Je také důležité poznamenat, že první část Konvokace začala židovským novým rokem Roš Hašana, který byl letos 8. září, a končila dnem pokání Jom Kippur, který byl 18. září a byl spojen s půstem.

V návaznosti na hlavní část se konala modlitební cesta po Izraeli (12. - 14. září). Několik desítek autobusů se rozjelo na hranice Izraele (severní, východní i jižní) a de-

Zpráva z Konvokace 2010

Stejně tak jako po mnoho let předtím se i letos konalo v Jeruzalémě setkání křesťanů z celého světa. Oficiální název byl All Nations Convocation (Setkání křesťanů ze všech národů).

Naše výprava měla letos 6 osob. Z toho tři byli z KS Praha (Jana Říhová, Iva Kostrbová a já). Navíc to bylo krásně vyrovnané na 3 muže a 3 ženy.

Konvokace znamená sejít a opravdu šlo o sejít národů z mnoha zemí světa (ze zhruba 150 zemí světa) v Jeruzalémě. Celkem na konvokaci bylo kolem 1.500 delegátů (s denními návštěvníky to bylo ke 2.000 lidí). Většina delegátů bylo se zemí třetího světa (nebo bývalého třetího světa): Číny, Indie, Afriky, Jižní Ameriky, Tichomořských ostrovů. Nejvíce bylo letos Číňanů, a to třetina delegátů, 500 lidí (z Číny, Tchajvanu a dalších zemí).

Místo pobytu bylo na jižním okraji Jeruzaléma v konferenčním středisku Ramat

Rachel, který leží mezi Betlémem, kde se narodil Pán Ježíš a mezi starým městem v Jeruzalémě, kde Ježíš působil.

Nejdůležitější částí konvokace byla modlitební stráž, která byla „závažná“ pro každého (samozřejmě se to nijak nekontrolovalo, ale většina delegátů se prostě modlit chtěla). Každá „modlitební stráž“ měla 2 hodiny a byla vždy zaměřena na určitou část světa.

Většina delegátů z Evropy se modlila denně od 18:00 do 20:00. Bylo nás něco přes sto a já jsem měl tu výsadu být jedním ze tří vedoucích v této modlitební stráž. Vše se

legáti se modlili jednak za bezpečí a pokoj pro Izrael, tak i za další národy, které jsou kolem Izraele.

Poslední večer konvokace a modlitební cesty (tedy v předvečer odletu) se konalo poslední velké společné setkání v jednom z velkých konferenčních hotelů v TEL AVIVU. Tam bylo slavnostní zakončení celé akce. Všichni delegáti dostali potvrzení / diplom s poděkováním, že se celé akce zúčastnili.

Kromě toho, že to celé byla obrovská duchovní a kulturní zkušenost (kde jinde bych mohl být tolik dní pohromadě s pěti sty Čiňany), tak jsem také přijal jsem naději pro

naši zemi a pro Evropu. Tím, že jsem byl svědkem mnoha svědecktví Božího jednání z celého světa a v kontaktu s křesťany z těchto zemí, znovu jsem uvěřil, že to, co se děje v dalších zemích se může dít i u nás. A nejen že může, ale dokonce má. Nevěřím, že na nás Bůh zapomněl, nebo nechce, aby se k němu náš národ obrátil.

Církev v Evropě je považována slabou, materialistickou, atd. (ani

bych neřekl, že se to moc liší od pravdy). To se mi moc nelíbí. Věřím, že Bohu jedno nejsem. To za prvé. A za druhé vím, že to záleží na nás. Na znovuzrozených křesťanech z Evropy. Jestli povstaneme, jestli něco změníme. V Božím povolání a Boží moci.

Petr Kácha

● NA CO SE DÍVÁME A CO SI ČTEME

Kaktusový květ

Téma o starém mládenci a jeho mladé milence je tak ořepané, že by mne ani nenapadlo se na něco takového dívat. Nicméně zkušený scénárista I.A.L.Diamond (např: Někdo to rád horké) s režisérem Gene Saksem dokázali vytěžit z minima opravdu maximum.

Stárnoucí špičkový zubní chirurg Julian Winston (Walter Matthau) má vlastní ordinaci a rozsáhlou klientelu často sahající i do vyšších kruhů. Je svobodný a udržuje už rok vztah s o třicet let mladší prodavačkou hudebnin. Po roce známosti se rozhodne, že se s ní ožení. Má to ale háček. Svoji dívce Toni Simmons (Goldie Hawn), namluvil při seznámení, že je ženatý a má tři děti. A že manželka chce stejně podat žádost o rozvod a vztah už je jen formální. Toni nechce, aby rozbíjel kvůli ní rodinu, a trvá na osobním seznámení s Julianovou ženou. Chce slyšet přímo od ní, že rozvádět se chce ona ze svého rozhodnutí. Aby doktor Winston vybrusil ze složité situace, požádá svou zdravotní sestru, postarší a zdánlivě nepřívětivou atraktivní slečnu Stephanií Dickinson (Ingrid Bergman), aby mu dělala na kratší dobu „jako“ manželku. Ta je ale do svého šéfa už několik let tajně zamilovaná a nabídku chápe

zpočátku jinak, než byla myšlena. Julian se snaží vyřešit nastalou situaci, ale neustále se zamotává do vlastních výmyslů. Naštěstí nakonec pozná směšnost svého počínání a rozhodne se vrátit k vlastní rodině. V půli cesty si ale uvědomí, že má jen tu fiktivní a doma ho nikdo nečeká.

Klasická a velmi kvalitní komedie z roku 1969 založená na vtipných dialogích a skvělém obsazení, je dobrou volbou pro odreagování v dlouhých zimních večerech. Goldie Hawn přinesl Kaktusový květ raketový start do další kariery. Za její výkon v roli mladého, naviňého, ale upřímného třeštidla, byla oceněna Oscarem. Je ovšem zvláštní, že tato role byla brána jako vedlejší. Ingrid Bergman skvěle zahrála přerod ze studené a neatraktivní sestřičky v šarantní dámu v nejlepších letech a výborně se doplňovala s mírně nerudným Walterem Matthau. Na ČSFD má film vysoké hodnocení, 86%. DVD jsem objevil pouze v internetovém obchodě ARARA za téměř dvě stovky. To je dost. Naštěstí šel nedávno snímek v televizi (dávají ho pravidelně jednou za deset let). Mohu tak zájemcům poskytnout legální nahrávku.

Pavel Rosecký

Biblické hodiny

KAŽDOU STŘEDU V 19:00 HOD v Kulturní centrum Novodvorská

Novodvorská 1013/151, Praha 4 - Lhotka, 1. patro, Metro C „Kačerov“ – Bus 106, 170, 196, 203, Metro B „Smíchovské Nádraží“ – Bus 196, 197, 198 zastávka: „Sídliště Novodvorská“, KC Novodvorská je v dohledu od zastávky, stačí přejít prostranství.

5. 1. Bůh dnes mluví.

Vstup na vlastní nebezpečí

12. 1. Ing. Miloš Poborský: Rovnováha v Bibli

Spočinutí i boj. Spočívání v Ježíšově náručí i bojovat po Jeho boku.

19. 1. ThMgr. Dan Drápal:

Víra. Z čeho se rodí?

Proč někdo věří a jiný ne? Víra, zkušenost a rozum.

26. 1. Mgr. Adam Petráček:

Když se řekne „spasení“

To slovo křesťané často užívají, ale rozumíme jeho významu? Co to znamená „být spasen“? Je o co stát?

Blíží se další ročník

Misijních víkendů

Již potřetí proběhnou v příštím roce Misijní víkendy Společně je pořádají všechny hlavní misijní organizace působící v naší zemi OM, YWAM, Wycliffe, Exodus, NF Nehemia a NFKMS. Záštitu převzaly opět ČEA, KMS a KS.

5. února 2011 v Českém Těšíně

5. března 2011 v Praze

Mottem je

**„Misie – tlukot Božího srdce.
A co na to tělo Kristovo?“**

Hlavním hostem bude **Myles Wilson** z organizace Wycliffe Bible Translators

Dalšími semináři budou: „Muslimský svět a evangelium“, „HIV+evangelium“, „Misie pro ty, kdo neradi cestují – cizinci mezi námi“. Můžete se těšit na chvály, prezentace a modlitby za misii. Během víkendu budou otevřeny stánky jednotlivých misijních organizací. Více informací na www.misijnivikend.cz.

● OZNÁMENÍ

Alianční týden modliteb v Praze

Zveme vás na modlitební setkání v rámci ATM, který se bude konat po celé ČR 9.-16. ledna 2011. Více o programu a modlitebních tématech naleznete na www.ea.cz/atm2011

7 posledních slov
Ježíše Krista
na kříži

Den	Místo bohoslužby
Pondělí 10.1. 18:30-20:00	Modlitebna ČCE – Praha 8 – Libeň, U Pošty 1098/6. Slouží Pavel Černý (CB) a Petr Procházka (ECM). Večeru předsedá Roman Mazur
Úterý 11.1. 18:30-20:00	Modlitebna CB – Praha 1, Soukenická 15. Slouží Ester Čašková (ČCE) a Lubomír Ondráček (KS). Večeru předsedá Pavel Černý
Středa 12.1. 18:30-20:00	ECM – Praha 2, Ječná 19. Slouží Jiří Unger (ČEA) a Bronislav Kaleta (CB). Večeru předsedá Pavel Hradský
Čtvrtek 13.1. 18:30-20:00	Modlitební setkání pražských mládeží BJB Vinohrady - Praha 3, Vinohradská 68 organizuje F. Duda (CB Praha 13)

Aglow mezinárodní a nezidenominační sdružení žen

zve na další setkání, které se koná **21. 1. 2011**
Zdena Sněhotová (KS Pardubice) v 18:00
v „kavárně“ ve dvoře, Soukenická 15 (CB)

ZÁKLADNÍ ŠKOLA HEŘMÁNEK

od září 2011 v Rajmonově 1199, Praha 8
od září 2012 ve Vybíralově 969, Praha 9

OTEVÍRÁME

1. A 2. TŘÍDU ZÁKLADNÍ ŠKOLY

JAKÁ BUDE NAŠE ŠKOLA?

- Navazujeme na přátelské a tvůrčí prostředí mateřských škol typu Heřmánek či mateřské centrum Ovečka.
- Je pro nás důležité každé dítě, jeho osobní dary a talenty. V malém třídním kolektivu je budeme společně hledat a rozvíjet.
- Máme speciální důrazy na spojení praxe a teorie v oblasti matematiky a přírodních věd (science) - jsme inspirováni systémem anglosaského vzdělávání.
- Rozvíjíme komunikační schopnosti dětí - nabízíme výuku českého jazyka aktivně společně s dramatickou výchovou.
- Usilujeme o rozvoj anglického jazyka nadstandardním způsobem.
- Ve speciálním programovém bloku je připravená každodenní výuka Bible a etiky podle zahraničních studijních programů.

JAK SE MŮŽETE S NÁMI SEZNÁMIT?

Podrobný popis nové školy najdete na www.prorodinu.cz/skola
Rádi se budeme věnovat Vaším dotazům na skola@prorodinu.cz
a zodpovíme všechny Vaše dotazy na tel.: 774 077 753

JAK SE MŮŽETE PŘIHLÁSIT?

vyplněním přihlášky na www.prorodinu.cz/skola/prihlaska
osobní setkání domluvíte na tel.: 774 077 753
zápis do 1. třídy proběhne 9. února 2011

ZÁKLADY KŘESŤANSKÉHO ŽIVOTA

PRAKTICKY ZAMĚŘENÝ VÝKLAD BIBLE

PŘÁTELSKÉ SPOLEČENSTVÍ

MOŽNOST DOTAZŮ A OSOBNÍCH ROZHOVORŮ

Kdy: **27. 1. – 28. 4. 2011 vždy ve čtvrtek v 18:30 hodin**

Kde: **SBOROVÝ DŮM KS Praha**, Na Žertvách 23, Praha 8 – Libeň

Doprava: Metro B Palmovka

Vstup zdarma

Přednáši: Tomáš Dittrich a jeho hosté

Chvály: Jiří Bešta

Z Á K L A D Y 2 0 1 1

T É M A T A P Ř E D N Á Š E K

- 1) 27. 1. Ze smrti do života
- 2) 3. 2. Nový život, křest
- 3) 10. 2. Víra, zkoušky, vítězství nad hříchem
- 4) 17. 2. Bible – Boží slovo
- 5) 24. 2. Jsme spravedliví, nebo hříšníci?
- 6) 3. 3. Naplnění svatým Duchem
- 7) 10. 3. Každý den s Bohem
- 8) 17. 3. Modlitba
- 9) 24. 3. Odpuštění
- 10) 31. 3. Uzdravení z nemoci
- 11) 7. 4. Osvobození od hříchů minulosti
- 12) 14. 4. Jak s lidmi mluvit o Pánu Ježíši
- 13) 21. 4. Co je to církev?
- 14) 28. 4. Pán Ježíš přijde znovu

1,1 milionu Kč pro výběrová řízení F-nadace na rok 2011

F-nadace vyhlašuje výběrová řízení na poskytnutí nadačních příspěvků na podporu vzdělávacích a evangelizačních programů:

1. Podpora sociálně slabých účastníků vzdělávacích programů
2. Podpora vzdělávání pracovníků neziskových organizací – externí programy
3. Podpora vzdělávání pracovníků neziskových organizací – interní programy
4. Podpora vzdělávacích programů pro děti a mládež
6. Podpora pořízení evangelizačních materiálů

Uzávěrka příjmu přihlášek je 4. února 2011. Pro uzavěrku je rozhodné datum doručení do emailové schránky F-nadace. Pro přílohy zaslané klasickým způsobem je rozhodné datum odeslání z pošty.

Pokud Vás programy zaujaly a chtěli byste se jich zúčastnit z druhé strany – být spolu s námi dárci, kteří tyto aktivity podporují, prosím, kontaktujte nás.

F-nadace pokračuje v získávání prostředků pro podporu evangelizační služby
Reinharda Bonnkeho číslo účtu veřejné sbírky:
195 827 736 / 0600

Více najdete na www.f-nadace.cz

Pokud Vás cokoliv o těchto programech zajímá, obraťte se na nás – rádi poskytneme bližší informace.

e-mail: granty@f-nadace.cz (výběrová řízení 1-4, 6)

bonnke@f-nadace.cz (podpora služby Reinharda Bonnkeho)

tel.: 774 077 753 (Olga Cajchanová)

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

Setkání mládeže

DOROST (12-15 LET)

středy 17:00-19:00 hod

více info Maruška Bukáčková
775 641 671
marie.b@email.cz

POROST (15-18 LET)

úterky 17:30-19:30 hod

více info Štěpánka Bláhová
777 576 530
spetanka@seznam.cz

ODROST (18-25 LET)

pondělky 18:30-21:00 hod

více info Michal Klesnil
737 984 138
michal.klesnil@kaes.cz

šestá
večerní setkání pro mláde, kde to žije!!!
jak si prodloužit život
9.1. 2011 v šest hodin
ortenovo náměstí 34, škola TGM
praha 7
vstup zdarma!
hudba - video
tanec - scénky
nápojový bar
křesťanské společenství praha
www.mladezpraha.kaes.cz/sesta
724 435 309 - dita frantíková

JARŇÁKY'11

prázdniny na horách

Rokytnice nad Jizerou

5.2. do 12.2. 2011

12.3. do 19.3. 2011

2790 Kč

Doprava cca 350 Kč tam i zpět

Místo konání:

Horská chalupa Leonika

Dolní Rokytnice 130

Věk: 15 - 19 let

V dosahu jsou 3 velké sklareály:

Rokytnice, Harrachov, Paseky n.J.

Více podrobností: BRIAN 775 605 735, PAVEL 775 024 742, DITA 775 367 678

www.mladezpraha.kaes.cz

Pořádá: KSM.o.s. ve spolupráci s Biblickou jednotou a CB Černý Most

Hledáme pro provoz na Praze 10 Zahradní Město

UČITELKU DO ŠKOLKY

A ZDRAVOTNÍ SESTRU PRO JESLE

A MATEŘSKOU ŠKOLU

Křesťanské centrum pro rodinu Heřmáněk vyhledává výběrové řízení na pozici

UČITELKY V MATEŘSKÉ ŠKOLE

zdravotní sestry v jeslích (od 1,5 let do 3,5 let)

Výhodou (nikoliv podmínkou) je

- Pedagogické vzdělání či ochota si jej doplnit
- předchozí praxe
- systematickost a důslednost

Nabízíme

- přátelské prostředí
- dobré finanční ohodnocení
- důraz na profesní růst

Více informací na 774 077 753, info@prorodinu.cz nebo na www.prorodinu.cz

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

6.2.

KD Ládví 15:00

Chválící skupina: region Sever pod vedením Karla Petkova

Kázání: Lubomír Ondráček - Evangelium je Boží moc ke spasení

V rámci shromáždění se bude možno připojit k Prohlášení o evangelizaci

6.3.

KD Ládví 15:00

Kázání: Sue Bavisterová - Církev

17.1.

SBOROVÁ MODLITEBNÍ

od 18:00 – 19:30

Není-li uvedeno jinak, konají se sborové akce na adrese sboru.

*Všem přátelům, příznivcům, čtenářům přejeme
hodně štěstí a úspěchů v novém roce.*

OMLUVY

Prosíme pány Čunka a Hoblíka, aby laskavě omluvili a nebrali vážně nové přidělení k regionům, jak se psalo v prosincovém SD. (Není to prorocství – zůstaňte, kde jste.)

redakce

● INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

Vedením pověřen: Pavel Louthan

Shromáždění: Ne 10:00, Komunitní centrum – Motýlek, Vlčkova 1067, Černý Most, (vchod z ul. Bouřilova, 2 min. od metra Rajská zahrada)

Počet členů: 30/18/22

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský

Shromáždění: Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo náměstí, Praha 7

Počty členů: 107/24/46

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Luboš Ondráček, Richard RoušaL, Petr Zůna

Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích, (stanice metra Hůrka)

Počet členů: 51/10/24

STŘED

Pastor: Mirek Hoblík

Shromáždění: Ne 10:00, Strašnické divadlo, Solidarity 53, Praha 10

Počet členů: 88/17/52

Výstup: Marek, Luba, Zuzana, Veronika, Dominika, Michael, Johana Bonovi

PALMOVKA

Pastor: Martin Čunek

Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23

Počet členů: 80/15/28

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský

Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Komunitní centrum Matky Terezy, boční vchod (vpravo od hlavního vchodu), U Modré školy 2337/1 (metro Háje)

Počet členů: 45/2/27

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann

Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23

Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově

Počet členů: 74/12/15

JIH

Pastor: Miloš Poborský

Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), KC Novodvorská, Novodvorská 1013/151

Modlitební: v Ne 18:00 hod – Dáša Blažková, Slepá I/14.

Počet členů: 51/5/24

SBOR

**KŘESŤANSKÉ
SPOLEČENSTVÍ PRAHA
IČ 73631043**

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294

e-mail: paha@kaes.cz

<http://paha.kaes.cz>

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

Č.ú.: 179877055/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682103	Angel Lama	
682120	Izrael a Církev	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8

Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,

e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,

Pavel Rosecký, Johana Dittrichová

Sazba: APEO / Olga Hrdinová

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail

sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 15 Kč

